

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE**
zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in
haar openbare terechtzitting van 12 november 2003
het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Notitienummer 66.73.1278/97/7

Griffie nr. 3392

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

- 6690 1. , landbouwer, geboren te op
, wonende te
- 6691 2. , gepensioneerde,
geboren te op , wonende te

Beklaagd van :

te

de eerste en de tweede :

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of medodader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- bij inbreuk op artikel 44 § 1, 1°, 64, eerste, tweede en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (*feiten tot en met 24 maart 1997*)

- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet,

- *feiten vanaf 1 mei 2000* strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

in casu :

A.

1. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 23 januari 1979 tot en met 31 december 1983 (stuk 117):

de varkensstal niet te hebben uitgevoerd conform de bouwvergunning, namelijk de afmetingen en inplanting komen niet overeen met het goedgekeurd plan;

2. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 12 oktober 1982 tot en met 31 december 1983;

de biggenstal niet te hebben uitgevoerd conform de bouwvergunning, namelijk de afmetingen en inplanting komen niet overeen met het goedgekeurd plan;

- B. 1. vanaf niet nader te bepalen datum, in de periode vanaf 23 januari 1979 tot en met 31 december 1983 (plaatsen constructie) tot de datum van het bevel tot dagvaarding:

de sub A1 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben;

2. vanaf niet nader te bepalen datum, in de periode vanaf 12 oktober 1982 tot en met 31 december 1983 (plaatsen constructie) tot de datum van het bevel tot dagvaarding:

de sub A2 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben.

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2, B1 en B2 de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:
ligging:

aard en oppervlakte: hoeve,

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

en

, die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van schenking d.d. 02/08/1961 ontvangen op 09/08/1961.

Gezien de processen-verbaal.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar voordracht van de zaak en in haar eis.

Gehoord de beklaagde in zijn antwoorden en verdediging, bijgestaan door Mr.

advocaat te

, en de vraag tot het

verlenen van de gunst tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling namens beide beklaagden.

1. Beoordeling van de feiten.

(a) Uit de gegevens in het strafdossier blijkt dat na klacht van [redacted], buur van [redacted] beklaagden, wegens een bouwinbreuk, nazicht werd gedaan op 20.10.1997 van de hoeve gelegen te [redacted], er ten kadaster gekend onder [redacted] groot [redacted]. Beide beklaagden zijn er eigenaar van krachtens een schenking gedaan op 02.08.1961. Er werd vastgesteld dat aan de scheidingsgrens tussen de eigendommen van [redacted] beklaagden en de klager, een varkensstal was gezet op ca 2m van de eigendom van klager. De beweringen van de klager dat hij last had van wateroverlast omdat aan de varkensstal geen dakgoor hangt, bleek echter ongegrond omdat dit regenwater in een gracht op de eigendom van [redacted] beklaagden bleek te lopen verder inwaarts. Klager bleek echter een weidegrond te hebben ingericht als een soort piste met scheldezand voor paarden, met als gevolg dat daardoor de grond van klager iets lager lag dan deze van [redacted] beklaagde.

Met betrekking tot de voorliggende tenlasteleggingen werden aan [redacted] beklaagde 2 bouwvergunningen afgeleverd door de gemeente [redacted] met name op [redacted]

- op 05.12.1978 (verg. 1987/235) inzake het bouwen van een stal (verder in het dossier varkensstal of zeugenstal genoemd);
- op 12.10.1982 (verg. 1982/178) inzake het bouwen van een biggenstal.

Het bouwplan van 1978 voorzag in de bouw van een stal met een lengte van 16m90 op een breedte van 18m20, aansluitend bij én in het verlengde van een bestaande oude schuur, waardoor een *uitlopende hoek* ontstaat tussen deze schuur en stal ten opzichte van de perceelsgrens. De nieuwe stal zou aldus *verder* van de perceelsgrens verwijderd moeten liggen dan de oude schuur. (st. 36, 37, 86)

Het bouwplan van 1982 voorzag op 2m70 van de perceelsgrens met klager en parallel daarmee in de oprichting van een biggenstal over een lengte van 22m en een breedte van 2m30. Hieraan belendend doch verwijderd van klagers eigendom, aansluitend bij een reeds bestaande schuur, stond de zeugenstal afgetekend, *parallel* met de perceelsgrens op een afstand van 5m en met een breedte van 15m30 op een lengte van 22m. (st. 11) Op 23.09.1982 werd het in een landbouwtechnisch advies uitgaande van het landbouwinvesteringsfonds onontbeerlijk geacht dat de biggenstal diende aan te sluiten bij de kraamstal (de varkensstal) st.90.

Op 05.11.1997 werden door hoofdinspecteur Koppen, bijgestaan door een technisch bediende van de gemeente, in aanwezigheid van beide beklagden en hun zoon, de stallen opgemeten. De perceelgrens werd hen aangeduid door beklagden. Alsdan bleken noch de afmetingen van de varkensstal én de biggenstal, noch hun inplantingen met de verleende bouwvergunning overeen te stemmen:

- met betrekking tot de inplanting: varkensstal en biggenstal bleken parallel met de perceelsgrens én op veel te korte afstand (1m23 in plaats van 2m70) te zijn ingeplant (voor de biggenstal die bij de zeugenstal diende aan te sluiten een noodzakelijk gevolg van de verkeerde inplanting van de zeugenstal);
- met betrekking tot de afmetingen: de varkensstal bleek de facto 23m op 15m40 groot, terwijl slechts 16m90 op 18m20 vergund was; de biggenstal bleek de facto 22m op 3m groot, terwijl slechts 22m op 2m30 vergund was.

Uiteindelijk werd door de bouwdienst van de gemeente een schets opge maakt (st. 86) waarop deze bouwovertradingen duidelijk zijn weergegeven.

Op 03.04.1998 werd beklagde aangemaand door de gemachtigde ambte naar om vóór 01.07.1998 een bouwaanvraag in regularisatie in te dienen. (st. 78)

Wanneer beklagde dan werd geconfronteerd met het bezwarend materiaal terzake de gepleegde bouwwinbreuken, verklaarde hij zich bereid een vergunning ter regularisatie aan te vragen (st. 88), om dan weer te beweren dat hij wél in regel was en niets diende te ondernemen (st. 98, 105).

Ter terechtzitting gaven beklagden dan toe dat zij te dicht bij de perceelsgrens zitten en bereid zijn de muur af te breken en te verplaatsen.

(b) In termen van pleidooien werd echter vooreerst ingeroepen dat de betrokken bouw winbreuken zouden verjaard zijn.

De verjaringstermijn voor de strafvordering volgend uit een misdrijf zoals omschreven in de tenlastelegging A sub 1 en 2 bedraagt (toen nog) 3 jaar (slechts vanaf 31.12.1993, 5 jaar overeenkomstig art. 21.1 lid Sv. zoals gewijzigd bij Wet van 24.12.1993 B.S. 31.12.1993). Het is een ogenblikkelijk misdrijf. Vanaf de laatste daad van stuiting vangt een nieuwe termijn van verjaring aan, die gelijk is aan de oorspronkelijke termijn, derwijze dat zich de raag stelt naar de verjaring van de strafvordering hoofdens de tenlastelegging A1 en 2 vermits die principieel ten laatste vervallen zou zijn door verjaring 6 jaar na de feiten, of in casu uiterlijk op 30.12.1999 om 24 uur.

Vóór het in voege treden van art. 7 van het Decreet d.d. 04.06.2003 houdende wijziging van het DRO van 18.05.1999 (BS 22.08.2003) kon met behulp van het instandhoudingsmisdrijf zoals omschreven in de tenlastelegging B, sub 1 en 2, dat een voortdurend misdrijf uitmaakt, het aanvangspunt van de verjaring voor de strafvordering volgend uit een stedenbouwmisdrijf zoals omschreven in de tenlastelegging A

worden opgeschoven tot op de datum van het laatst gepleegde feit (in casu bepaald op 09.09.2003), derwijze dat de verjaring van de strafvordering quasi nooit problemen stelde.

Thans werd in art. 7 van het Decreet d.d. 04.06.2003 houdende wijziging van het DRO van 18.05.1999 (in werking getreden bij de publicatie in het BS op 22.08.2003) aan het art. 146 DRO echter een belangrijke beperking ingevoerd van de strafbaarstelling van stedenbouwmisdrijven, met name waar thans gesteld wordt dat de strafsanctie voor het **instandhouden** van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° niet (meer) geldt, doch hierop zijn uitzonderingen voorzien, met name:

- "voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden;
- voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of
- voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg."

Indien het onderhavige bouwmisdrijf bijgevolg niet onder één dezer wettelijke uitzonderingsbepalingen ressorteert, heeft voormelde wetswijziging het belangrijk gevolg dat in casu de tenlastelegging B niet langer strafbaar is én dat hoofdens de tenlastelegging A, de strafvordering zou zijn vervallen door verjaring.

Er dient dus voorafgaandelijk te worden onderzocht of één dezer uitzonderingsbepalingen in casu toepasselijk is.

Welnu, het betrokken perceel is volgens de planologische voorzieningen van het gewestplan , goedgekeurd bij KB 07.11.1978, gelegen in een woongebied voor de eerste 50m vanaf de rooilijn en daarna in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. (st. 113) In acht gegeven de rooilijn zoals weergegeven op de schets (st. 86 op schaal 1/250ste) bevinden de beide betrokken stallen zich met het begin op 41m50 van de rooilijn, hetgeen inhoudt dat zij zich – gelet op hun lengte van 23m – voor het grootste deel (voor zeker 14m50) in de zone vermeld als *landschappelijk waardevol agrarisch gebied* bevinden.

De wederrechtelijke constructies blijken aldus te liggen *in een ruimtelijk kwetsbaar gebied* zoals nader verduidelijkt onder de voormelde uitzonderingsbepalingen in het art. 7.4°lid van het Decreet d.d. 04.06.2003 houdende wijziging van het DRO van 18.05.1999, met name onder de noemer "agrarische gebieden met bijzondere waarde", onverminderd het feit dat ze, althans de biggenstal door zijn inplanting op 1m23 van de perceelsgrens, in casu ook *onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden* zoals blijkt uit de klacht van hun huidige buur, dhr.

De rechtbank dient dan ook te besluiten dat ingevolge het art. 7 van het Decreet d.d. 04.06.2003 houdende wijziging van het DRO van 18.05.1999, het instandhouden van de wederrechtelijke constructies zoals omschreven in de tenlastelegging B niet werd gedepenaliseerd, derwijze dat voor de oprichting als dusdanig zoals omschreven in de tenlastelegging A, de verjaring van de strafvordering thans nog niet is ingetreden.

(c) Gelet op de overeenstemmende gegevens van het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting is aldus genoegzaam bewezen dat beide beklaagden zich schuldig hebben gemaakt aan de in de tenlasteleggingen A en B omschreven strafbare feiten.

3. De straffoemeting.

Bij toepassing van art. 65SW dient geoordeeld dat wegens de onderscheiden tenlasteleggingen A en B samen, slechts één straf dient te worden uitgesproken. Immers, zijn deze aan beklaagden ten laste gelegde feiten de uiting van eenzelfde strafbare gedraging.

Beiden wisten of konden weten dat zij een einde dienden te maken aan de bouw-inbreuken, hetgeen nog steeds niet is gebeurd. Zij hebben niet eens inspanningen geleverd om een regularisatieprocedure te starten. De beklaagden hebben wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand in stand gehouden, minstens gedurende de vrij lange periode voorzien in de tenlasteleggingen. Zij hebben onmiskenbaar het belang van de gemeenschap totaal ondergeschikt gemaakt aan hun persoonlijke belangen.

De rechtbank is de mening toegedaan dat beklaagden in die concrete omstandigheden géén gegronde aanspraken kunnen laten gelden op de gunst der opschorting (waartegen het Openbaar Ministerie trouwens ongunstig adviseerde) én wél een straf dient te worden opgelegd hoofdens de beide tenlasteleggingen. Een eenvoudige schuldigverklaring zonder meer zou immers geen adequate strafrechtelijke sanctie uitmaken voor hun wederrechtelijke handelwijze, daar het een zekere "permissiviteit" zou impliceren. Evenmin zou het volstaan om hen er de ernst van te doen inzien en/of hen ertoe aan te sporen zich in de toekomst van nieuwe soortgelijke misdrijven te onthouden. Een principiële effectieve betuigeling is dan ook vereist.

4. De herstellvordering.

Na onderzoek van de stukken in het strafdossier blijkt dat met betrekking tot het perceel, gelegen te onder er ten kadaster gekend in naam van het College van Burgemeester en Schepenen door haar aangestelden werd beslist tot het instellen van een vordering om enerzijds een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen, forfaitair begroot op 131,27 euro (125 euro x index 109,23) voor de varkensstal én anderzijds tot aanpassingswerken, uit te voeren aan de biggenstal zodat zij overal op minimum 2m van de perceelsgrens staat.

De vordering is gesteld krachtens art. 149 van het Decreet d.d. 18.05.1999 houdende de Organisatie van de R.O. Er werd tevens aangedrongen om de overtreder een dwangsom op te leggen van € 125 per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn (st. 113). De stedenbouwkundig inspecteur heeft zich hierbij aangesloten op 07.08.2003 (in fine strafdossier)

Beklaagden hebben ter terechtzitting geen opmerkingen gemaakt nopens de betaling van een dergelijke meerwaarde en waren akkoord de geëiste aanpassingswerken uit te voeren.

Het staat niet aan de rechtbank de opportuniteit van de vordering te beoordelen. Nu de vordering in naam van het College van Burgemeester en Schepenen noch onwettig, noch kennelijk onredelijk is, noch op enige andere wijze een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur miskent, dient op die vordering te worden ingegaan in de mate zoals omschreven in het dictum. De gevorderde maatregel is op heden immers nog steeds nodig om de sporen van het misdrijf te doen verdwijnen.

De strafrechter heeft sedert de inwerkingtreding op 22.08.2003 van het Decreet van 04.06.2003 houdende wijziging van het DRO van 18.05.1999, overeenkomstig art. 8.1° in fine, een ruimere appreciatiebevoegdheid met betrekking tot de op te leggen termijn gekregen, nu die thans de termijn van één jaar zoals voorheen voorzien in art. 149 §1 in fine van het voormelde Decreet, zelfs mag overschrijden. In casu kan de termijn die de rechtbank moet bepalen voor de uitvoering van de herstelmaatregel, worden bepaald op 15 maanden in acht genomen de aard van de uit te voeren aanpassingswerken, de concrete begeleidende omstandigheden (de klacht werd slechts geuit tientallen jaren nadat de stal er was geplaatst, in de betrokken stal zitten er nog een 200 varkens). Inzake de meerwaarde dient de termijn echter beduidend korter te worden gehouden, zoals hierna omschreven in het dictum.

Gezien de hiernavolgende artikelen :

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 182, 184, 189, 190, 194;

Wetboek van strafrecht, art. 40, 66, 65, 50;

Wet van 29 maart 1962 art. 44§1,1°, 64, eerste, tweede en laatste lid, 65, Decreet 22 oktober 1996 art. 42§1,1°, 66 eerste, tweede en vijfde lid, 68; Decreet 18 mei 1999 art. 2, 99§1-1°, 146al.1-1°, 147, 149, 204;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art. 1;

Wet van 1 augustus 1985, art. 28 en 29, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art. 3, en door de wet van 18 februari 1997, art. 2;

Wet van 28 juli 1992, art. 71; K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2 tot wijziging art. 91 van K.B. 28.12.1950; K.B. 11.12.2001;

EG Verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17.06.1997;

EG Verordening nr. 974/98 van de Raad van 03.05.1998;

Eurowet 78 d.d. 26.06.2000 art. 2, 3, 4, 6 en 9; K.B. 20.07.2000;

Eurowet 77 d.d. 30.06.2000 art. 3; K.B. 20.07.2000

Om deze redenen, de rechtbank, rechtdoende op tegenpraak:

Nopens de strafvordering:

Zegt dat er géén afdoende gronden zijn aangetoond om in te gaan op het verzoek tot opschorting van de uitspraak der veroordeling.

Veroordeelt elke beklaagde, telkens wegens de tenlasteleggingen A en B samen, tot een **geldboete** van 50 EURO, vermeerderd met 40 opdecimen, **250 euro** bedragende.

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een **gevangenisstraf** van **15 dagen**.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van **TIEN EURO**, vermeerderd met 40 opdecimen, 50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten, namelijk eenmaal deze bijdrage lastens iedere beklaagde.

Legt ieder der veroordeelden bovendien een vergoeding op van **25 Euro**.

Veroordeelt de beide beklaagden **solidair** tot de **kosten** van deze instantie, aan de zijde van het Openbaar Ministerie in hun geheel begroot op de som van **72,52 euro** kosten ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde betichtingen

Nopens de herstellvordering:

Stelt uitdrukkelijk vast dat een herstelmaatregel werd geformuleerd met betrekking tot het perceel gelegen te er ten kadaster
gekend onder

- Met betrekking tot de varkensstal:

Beveelt aan 1° en 2° beklaagde in solidum om te betalen door storting op het rekeningnummer van het Grondfonds, de geldsom van **131,27 euro** als **meerwaarde** van het kwestieuze goed conform de vordering daartoe van het college van burgemees-

ter en schepenen d.d. 23.09.2002 én de stedenbouwkundig inspecteur d.d. 07.08.2003 (stuk 113 én in fine strafdossier).

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van deze herstelmaatregel op 6 maanden vanaf de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden.

Zegt dat vanaf het verstrijken van deze termijn, zonder verdere ingebrekestelling, moratoire interesten (tegen de wettelijke rentevoet) verschuldigd zullen zijn op het hiervoor bepaalde meerwaardebedrag.

Zegt voor recht dat de beklaagden zich ook op geldige wijze zullen kunnen kwijten door de plaats binnen de gestelde termijn van 6 maanden in de oorspronkelijke toestand te herstellen.

Zegt voor recht dat, na het verstrijken van deze termijn van uitvoering, op vordering van het college van burgemeester en schepenen en/of op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur, door elke veroordeelde een **dwangsom** verschuldigd zal zijn van €125 per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de voormelde herstelmaatregel;

- Met betrekking tot de biggenstal:

Beveelt aan 1e en 2e beklagde over te gaan tot **aanpassingswerken**, uit te voeren aan de biggenstal zodat zij overal op minimum 2m van de perceelsgrens staat, conform de vordering daartoe van het College van Burgemeester en Schepenen d.d. 23.09.2002 én de stedenbouwkundig inspecteur d.d. 07.08.2003 (stuk 113 én in fine strafdossier).

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op 15 maanden vanaf de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden;

Zegt voor recht dat, na het verstrijken van deze termijn van uitvoering, op vordering van het college van burgemeester en schepenen en/of op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur, door elke veroordeelde een **dwangsom** verschuldigd zal zijn van €125 per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de voormelde herstelmaatregel;

Beveelt dat, voor het geval de bouw- of aanpassingswerken niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn zijn geschied, het College van Burgemeester en Schepenen en/of de stedenbouwkundige inspecteur ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien overeenkomstig hetgeen is bepaald in art. 153 van het Decreet van 18.05.1999 houdende de Organisatie van de R.O.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
TWAALF NOVEMBER TWEEDUIZEND EN DRIE.

Aanwezig :

- , alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
- , substituut-procureur des Konings;
- , griffier.